

Publicerad 2008-01-20 19:30 av iice

ett två tre, på det fjärde ska det ske.

vi borde springa ikapp livet, nu!

För vi lovade att föralltid springa och föralltid älska och föralltid..

För vi båda två fryser så hemskt då man drababs av hjärnblödning, och nuförtiden är allt så kallt.

Jag är vinden och ingen kommer minnas mig om femton år. Jag är bara ett ögonblick, en minuts kärlek men bara ett hjärtslag bort.

För jag är inte stormen, som föralltid drabbar oändligheten.

Vi sörjer ikväll, bara därför att det gör ont.

Eller egentligen inte, för vi bara väntar.

Helt ensamt ekande om vi också ska falla utför och dö.

sakta med säkert, fan va rädd jag är.

arton år har gått utav andhämtning och kurragömma och jag är så lycklig men vi borde verkligen..

bli seriösa personer och..

Bara för en minut

trygg i dina läppar

andlös med din tunga kropp ovanpå

och rädslan är så långt borta

Och jag är katten i kattochrätta leken och nu jagar jag dig. och du måste springa så fort!

men jag vill så gärna komma ifatt dig.. så att vi kan.

Kan vara de där två som älskar som månen älskar solen.

Som hahvet älskar alla fiskarna, eller som vägen älskar alla fotsteg.

Och ibland vill jag vara vägen, men inte inatt.

För inatt ska jag vara hostan i dina lungor.

Hur kunde vi hamna så långt bort i ingenstans med en massa tid i minus.

Så vad ska vi göra då vi stryps utav igår som kittlar oss under fötterna ..?

.. spring! Spring ikapp livet förhelvete!

.. innan det är försent sa vi.

Men steg är aldrig så lätta som de verkar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren iice med Poeter.se id #20732 innehar upphovsrätten